

[Bente Nielsen]

Lad mig endelig understrege endnu en gang, at jeg finder det helt centralt, at AIDS-kampagnen skal være baseret på frivillighed, oplysning og motivation og på, at det enkelte menneske er ansvarligt. Som følge heraf må jeg også tage afstand fra ethvert krav om registrering af AIDS-smittede eller risikogrupper.

Pia Kjærsgaard (FP):

AIDS, der kan betegnes som vor tids pest, er en så alvorlig sygdom, at ingen kan tillade sig at sidde med hænderne i skødet. Lægevidenskaben står foran en utrolig stor opgave, ja, en udfordring, som hele samfundet må prøve at få styr på i fællesskab.

Når jeg siger vor tids pest, er det ikke et udtryk for, at de, der er ramt af sygdommen, skal behandles som pestbefængte, nej, netop i den situation har den enkelte brug for al mulig hjælp og støtte. Der må sættes et oplysningsarbejde i gang, et oplysningsarbejde, der ikke blot orienterer om, hvordan man beskytter sig, men som også orienterer dem, der er ramt af sygdommen, om, hvor de kan få hjælp og støtte m.v. Danmark kan ikke alene afsætte ressourcer til at bekæmpe denne rædselsfulde sygdom, men må samarbejde på højtryk med videnskaben verden over.

Forespørgslen, som Fremskridtspartiet tidligere har meddelt at vi er helt enige i bliver stillet – og jeg skal så overlade slagmålet bagefter til Socialdemokratiet og de andre partier om, hvorvidt vi er blevet informeret eller ej – stiller regeringen et konkret spørgsmål om sygdomsbekæmpelsen af AIDS. Det får mig til at henvise til Fremskridtspartiets tidligere fremsatte forslag om, at det som et led i sygdomsbekæmpelsen registreres, hvem der har AIDS. Forslaget fik som bekendt en kedelig, meget hurtig og afvisende behandling af de øvrige partier, men lad mig alligevel minde om det i denne debat.

Jeg vil komme med den forudsigelse, at inden der er gået 10 år, vil der alligevel være en sådan registrering her i landet. Udviklingen af denne sygdom nødvendiggør simpelt hen en registrering, hvilket jeg har fået bekræftet af flere læger, jeg har talt med, men politikerne vil endnu ikke se, at vi har ret; det er dybt beklageligt, at man skøjter hen over problemer af en så alvorlig art, måske

så alvorlig, at vores samfunds fremtidige sundhed står på spil.

I stedet for at koncentrere sig om de trods alt rimeligt få angrebne, koncentrerer man sig om fremtidige angrebne. Annoncer og busreklamer alene vil ikke få befolkningen til at ændre mønster, ikke generelt, men naturligvis vil der være en del, der forstår alvoren. Tilbage er blot en alt for stor del, der ikke vil høre på advarslerne, og de udgør en risikogrube, der kan få det hele til at eksplodere.

En AIDS-ramt skal kunne straffes for at undlade at gøre sin partner opmærksom på sin sygdom og for at indlede et forhold uden at bruge beskyttelse, ligesom det er tilfældet i dag for personer med syfilis, gonoré og andre kønssygdomme. Disse sygdomme, der kan kureres, er det strafbart at tie om, mens det ikke gælder en dødelig sygdom, der også overføres ved seksuelt samvær, og smittede skal heller ikke registreres. Det er horribelt, og man vil som sagt konstatere, at det bliver nødvendigt med registrering, så snart sygdommen er konstateret.

Lad mig sige et par ord om Sundhedsstyrelsens generelle oplysningsindsats på dette område.

Man benytter, som man selv oplyser, overraskelseseffekten, humor og en let positiv livsholdning frem for at bruge skræmmebilleder, fordi man er bange for at bygge på angst og frygt. Jeg mener faktisk, det er forfejlet. Vi taler om en dødbringende sygdom, som der netop skal advares særdeles kraftigt imod, og skræmmende eksempler har her deres berettigelse.

AIDS-Linjen er en god ting, som også har sin helt klare berettigelse, hvilket antallet af opkald da også viser, og det er nok en vældig god idé at udbygge den. De mange andre tiltag såsom film, undervisningsmaterialer m.v. er også ganske nyttige.

Med hensyn til initiativer i øvrigt, må det også sikres 100 pct., at intet donorblod kan gives, før det er undersøgt. Narkomaner har desværre mere end ét problem at slås med, idet de foruden narkomanien har let ved at blive smittet gennem brug af sprøjter. Narkomanområdet bør også få en meget høj prioritet, når der tales om initiativer, for der er så mange narkomaner, der skaffer sig penge til stoffer gennem prostitution. Det bringer smitten videre i den heteroseksuelle del af